

Bikkelhard en schuldig – net als zij

TONEEL

DE ANDERE STEM

Door Toneelgroep Amsterdam

Gezien 11/5, Stadsschouwburg

Nog te zien t/m 21/5 aldaar

“Ik ben misschien de enige die jou kan troosten, maar ik ben de laatste die je kan helpen.” Aan de andere kant van de telefoonlijn vullen we de manipulatieve hysterie van een ex in. Die is in *De andere stem* niet te horen, maar wel te voelen.

Ramsey Nasr speelt een man die krampachtig en tevergeefs probeert los te komen van zijn destructieve vorige relatie. Zichtbaar wordt de verbintenis tussen twee mensen die zich tegen beter weten in tot bloedens toe aan elkaar vast klauwen. “We moeten elkaar loslaten, dat hadden we afgesproken en dat is het beste.” Maar: “Ik ben er nog, ik ga niet weg.”

Het is het antwoord op *La voix humaine*, de succesmonoloog die Halina Reijn sinds 2009 bij Toneelgroep Amsterdam speelt – een monoloog van Jean Cocteau uit 1927, waarin een getroebleerde vrouw zich verliest in het laatste telefoongesprek met haar ex-vriend. Nasr zag die monoloog en raakte gefascineerd door de persoon aan de andere kant van de lijn – die vaak als harteloos werd bestempeld.

Dat bracht hem tot het schrijven en

spelen van deze monoloog. Het is na *La voix humaine* en de onlangs door Eelco Smits gespeelde monoloog *Song from far away*, het laatste deel in een drieluik rondom eenzaamheid dat regisseur Ivo Van Hove bij zijn huisgezelschap maakt.

Wat een fenomenale prestatie zet Nasr hier neer. Dan weer ingetogen en gedoseerd, dan weer onstuimig en harteloos, bouwt hij met veel zorg een prachtig personage op. Een man die zielsveel van een vrouw houdt, maar haar tegelijkertijd uit de grond van zijn hart haat. Ja, zij is hysterisch en grillig, maar hij is meer dan alleen het slachtoffer dat hij zichzelf soms vindt. Bikkelhard en schuldig – net als zij. Nasr sleurt je ongenadig mee in een verslavende destructie – die uiteindelijk allesbehalve harteloos is.

Dat hij haar niet kan loslaten, wordt pijnlijk duidelijk als zijn nieuwe vriendin Charlotte (Djamila Landbrug), slechts in badhanddoek gekleed, de trap afloopt. Het lukt haar niet hem het telefoongesprek te laten beëindigen. Fysiek verstrengeld in de nieuwe relatie, maar tegelijkertijd muurvast in de vorige; hij is op zijn manier net zo getroebleerd als zij.

De andere stem is niet alleen geslaagd als autonome voorstelling, maar gaat met terugwerkende kracht ook inwerken op *La voix humaine*. Samen vertellen ze een veelomvattend, gelaagd en hartverscheurend liefdesverhaal.

Sander Janssens